

Dosarul nr. 2ra-1193/2022
2-19193837-01-2ra-26082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Șuşchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Glodea Lilian și de către Gaiduc Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Glodea Lilian împotriva lui Gaiduc Alexandru cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea garajului, instalarea garajului metalic, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2019, Glodea Lilian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Gaiduc Alexandru privind înlăturarea impedimentelor în folosirea garajului, instalarea garajului metalic, încasarea prejudiciului material, moral, a cheltuielilor pentru asistența juridică și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii a invocat că, Cooperativa de Construcție a Garajelor (CCG) nr. 158 este amplasată în mun. Xxxx, pe terenul cu nr. cadastral xxxx, fiind înregistrat la Agenția Servicii Publice în modul corespunzător. Conform planului de încadrare în teritoriu din dosarul cadastral, CCG nr. 158 are garaje capitale suprapuse cu garaje metalice (boxe). Garajele capitale sunt înregistrate cu drept de proprietate, iar cele metalice cu drept de folosință.

A relatat că, este deținătorul garajelor cu nr. 116 și nr. 117 din CCG nr.158 din anul 2007, iar Gaiduc Alexandru a procurat garajul capital nr. 184 la data de 06 ianuarie 2017. Pe garajul respectiv era suprapus garajul metalic nr.117 ce îi aparține. La data de 30 martie 2017, la IP Buiucani a parvenit înștiințarea, înregistrată în registrul nr. R-2 sub nr. 4541 prin care Gaiduc Alexandru a solicitat intervenția poliției pentru a constata circumstanțele instalării garajului metalic nr.117 de asupra garajului său cu nr. 184 de către Glodea Lilian. Conform încheierii de examinare a solicitării s-a constatat că, Glodea Lilian deține certificatul nr. 6 din 21 aprilie 2007 eliberat de Președintele CCG nr. 158 care

confirmă faptul că deține în folosință garajul nr. 117 și a achitat pentru garaj taxa lunară și că a fost înregistrat în registrul CCG nr. 158. Astfel, nu sunt prezente elemente ale contravenției administrative, iar relațiile apărute au caracter de ordin civil, în acest sens fiind adoptată încheierea din 05 aprilie 2017.

A indicat reclamantul că, la data de 22 iunie 2017, Gaiduc Alexandru a demontat garajul metalic nr. 117, amplasându-l pe teritoriul adiacent CCG nr. 158. Pe marginea acțiunilor de demontare a garajului metalic nr. 117, de către IP Buiucani, agent constatator Tanas Ruslan, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 335 din Codul contravențional - samavolnicie, care ulterior a fost expedit pentru examinare în instanța de judecată.

La 14 martie 2019, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a recunoscut vinovăția lui Gaiduc Alexandru în acțiunile de samavolnice și anume de demontare a garajului nr. 117 cu încetarea procesului ca urmare a survenirii termenului de prescripție de atragere la răspunderea contravențională, hotărârea în cauză fiind menținută prin decizia din 13 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

A notat reclamantul că, drept confirmare a deținerii în folosință a garajului-boxă nr. 117 de către CCG nr. 158, i-au fost eliberate certificatul nr. 6 din 21 aprilie 2007, care confirmă existența garajului nr. 117, deținător fiind Glodea Lilian din 2007 și certificatul eliberat pentru anul 2010, care confirmă că pentru garajul nr. 117 cu suprafața de 18 m² s-au achitat cotizațiile și taxele de membru.

A mai indicat reclamantul că, la demontarea garajului nr. 117 a fost deteriorat și garajul nr. 116, pe care au fost suprapuse lucrurile din garajul nr. 117 și anume porțile metalice și alte obiecte aflate în interiorul garajului, fapt ce a dus la deformarea garajului. Pentru a constata deteriorarea bunurilor a solicitat intervenția poliției, fapt confirmat prin procesul-verbal din 12 iulie 2017, explicațiile din 13 iulie 2017, raportul din 20 iulie 2017 și încheierea din 21 iulie 2017. De asemenea, pentru a stabili cuantumul deteriorărilor a apelat la serviciile expertului, care a întocmit raportul de expertiză nr. 147 din 16 septembrie 2019 și a constatat că, garajul nr. 117 a fost deteriorat și costul lucrărilor de reparare, montare a garajului în cadrul CCG nr.158 pe terenul nr. cadastral xxxx constituie 20 821,65 de lei, costul lucrărilor de reparare a garajului nr .116 este de 8 095,77 de lei, iar bunurile deteriorate și anume două seturi de porți metalice constituie 8 190 de lei, în total suma de 37 107,42 de lei.

Reclamantul a opinat că, fiind membru al CCG nr. 158 are un șir de drepturi, care consideră că i-au fost încălcate de către Gaiduc Alexandru prin demontarea garajului nr. 117. Or, din anul 2017 nu mai are posibilitatea de a se folosi de garajul nr. 117 și prin acțiunile lui Gaiduc Alexandru fiindu-i deteriorate bunurile ce le deținea în proprietate, garajele metalice și porțile metalice. Astfel, pârâtul prin acțiunile sale intenționate a încălcat drepturile și libertățile reclamantului că membru al CCG nr. 158. La data de 02 octombrie 2019 a expedit prin poștă un preaviz cu privire la soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la care nu a parvenit nici un răspuns.

A solicitat reclamantul înlăturarea impedimentelor în folosirea garajului nr. 117 din CCG nr. 158, situat în mun. xxxx, pe terenul cu nr. cadastral xxxx, inclusiv la instalarea garajului metalic nr. 117 pe garajul capital nr. 184 conform planului de încadrare în teritoriu a garajelor și la gestionarea ulterioară conform destinației, încasarea prejudiciului cauzat de către Gaiduc Alexandru prin acțiunile ilegale de demontare și deteriorare a garajurilor din metal nr.117 și nr.116 amplasate în CCG

nr. 158 și a bunurilor personale, conform raportului de expertiză judiciară nr. 147 din 16 septembrie 2019 în sumă de 37 107,42 de lei, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei, încasarea tuturor cheltuielilor suportate în prezenta cauză, servicii poștale, taxa de stat în sumă de 1535 de lei, cheltuieli de expertiză în sumă de 6 300 de lei, servicii de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei și alte cheltuieli care vor fi prezentate în cadrul examinării cauzei.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Glodea Lilian împotriva lui Gaiduc Alexandru, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de fond a invocat că, lucrările și cheltuielile indicate în devizele de calcul au fost evaluate de către expert conform datelor din sursele mass media, internet, ziar și a datelor prezentate de către beneficiar. De asemenea, acestea au fost descrise, evaluate peste doi ani de zile din momentul demontării garajelor or, defectele depistate și descrise de către expert în devizele de calcul nu au legătură cauzală cu acțiunile lui Gaiduc Alexandru privind demontarea garajelor. Astfel, concluziile expertului nu sunt în coroborare cu vinovăția pârâtului descrisă în hotărârea din 14 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. Totodată, raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanță și nu poate fi pus la baza unei hotărâri judiciare, dacă nu coroborează cu probele și circumstanțele cauzei.

La 11 ianuarie 2022, Glodea Lilian, a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Glodea Lilian, casată hotărârea din 14 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Glodea Lilian împotriva lui Gaiduc Alexandru.

S-a încasat din contul lui Gaiduc Alexandru în beneficiul lui Glodea Lilian, prejudiciul material în sumă de 37 107,42 de lei, prejudiciul moral în sumă de 3 000 de lei, cheltuielile judiciare privind taxa de stat în sumă de 2 673,25 de lei, cheltuielile de asistență juridică parțiale în sumă de 4 000 de lei și cheltuielile de expertiză în sumă de 6 300 de lei.

În rest acțiunea formulată privind înlăturarea obstacolelor și încasarea suplimentară a cheltuielilor de asistență juridică, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, potrivit raportului de expertiză s-a stabilit imposibilitatea exploatării conform destinației a garajelor supuse expertizării din motivul deteriorării structurii de rezistență. Mai mult, expertul a concluzionat că, defectele depistate la garajele metalice nr. 117 și nr. 116 din cadrul CCG nr. 158 au parvenit în mod avansat și au legătură cauzală cu lucrările de demontare și depozitare necorespunzătoare. Astfel, reieșind din considerentul stabilirii cu certitudine a existenței prejudiciului cauzat, vinovăția lui Gaiduc Alexandru în demolarea și deteriorarea garajului metalic, s-a constatat temeinicia pretenției, cu încasarea din contul intimatului în beneficiul apelantului a sumei de 37 107,42 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la încasare prejudiciului moral Curtea de Apel Chișinău a specificat că, pentru a fi reparat prejudiciul moral este necesar ca

reclamantul/apelant să demonstreze prin ce se manifestă acest prejudiciu moral, precum și să justifice cuantumul acestei pretenții, prin prezentarea documentelor confirmative în acest sens. Astfel, instanța a apreciat suma de 3 000 de lei, ca fiind în măsură să compenseze reclamantului/apelant Glodea Lilian prejudiciul moral cauzat.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat că, Gaiduc Alexandru, fiind partea care a pierdut procesul urmează să compenseze cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat, cheltuieli pentru asistență juridică și cheltuieli pentru efectuarea expertizei suportate de către Glodea Lilian, concluzie ce se desprinde și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

La 03 august 2022, Glodea Lilian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 26 mai 2022 prin care a solicitat casarea în parte a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă solicitarea cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea garajului și încasarea cheltuielilor pentru acordare asistenței juridice.

În motivarea recursului a invocat că, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, fiind aplicate eronat normele dreptului material.

A mai relatat recurentul că instanța de apel nu și-a argumentat decizia și nu a menționat din care motive a fost respinsă cererea cu privire la înlăturarea impedimentelor în folosirea garajului nr. 117 din CCG nr. 158, situat în mun. xxxx.

La 13 septembrie 2022, Gaiduc Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și au fost încălcate și aplicate eronat normele dreptului material.

Consideră recurentul că, Glodea Lilian nu poate fi considerat posesor de bună-credință, în condițiile în care acesta nu a respectat condițiile legale și nu a grevat dreptul de folosință la organul cadastral. Astfel, acesta nu dispunea de nici un drept legal să instaleze boxa nr. 117 de asupra garajului recurentului. Dreptul de proprietate pe care îl deține asupra garajului nr. 184 din cadrul CCG nr. 158, se răspândește și pentru acoperișul acestuia, prin urmare, nimeni nu este în drept să-i lezeze acest drept sau să dețină un drept de folosință, fără acordul sau contrar voinței sale.

A mai indicat recurentul că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și analogia legii.

La 29 august 2022 și la 16 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d.210, 217).

La 26 septembrie 2022, Gaiduc Alexandru a depus referință la cererea de recurs depusă de către Glodea Lilian, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 26

mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 15 iunie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 201).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Glodea Lilian a depus cerere de recurs la 03 august 2022, iar Gaiduc Alexandru, a depus cerere de recurs la data de 13 septembrie 2022, astfel, ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Glodea Lilian și de către Gaiduc Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Glodea Lilian și de către Gaiduc Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh